

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/229/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114201320
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114201320.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci žalobcu Československá obchodná banka, a.s., IČO 36 854 140 so sídlom v Bratislave, Michálska 18, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners, s.r.o., IČO 47 239 921, so sídlom v Bratislave, Prievozská 4/B, proti žalovanému F. U., nar. XX.X.XXXX, bytom U., P. XXXX/X, t.č. U. A. XX, R. K., U., o zaplatenie 2.777,21 eur s prísl., odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 12C 24/2014-120 zo dňa 12.5.2015 takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku II. tak, že žalovanému povoľuje mesačné splátky po 20 eur splatné vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Mení rozsudok vo výroku III. tak, že žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.777,21 eur s 18,9 % ročným úrokom zo sumy 1.857,24 eur od 14.1.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.345,61 eur od 14.1.2014 do zaplatenia (výrok I.). Vo výroku II. povolil splácať žalovanému všetko v mesačných splátkach po 30 eur splatných vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku tak, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky alebo jej časti má za následok zročnosť celého plnenia. Vo výroku III. uložil žalovanému povinnou nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 166,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku na účet právneho zástupcu v mesačných splátkach po 20 eur vždy do 25.dňa toho - ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok až do úplného zaplatenia počnúc právoplatnosťou rozsudku. Vychádzal zo skutkového zistenia, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru formou poskytnutia úverového limitu vo výške 1.200 eur. Podľa oznámenia o poskytnutí úveru ČSOB kreditnej karty na základe žiadosti žalovaného zo dňa 14.7.2010 bol žalobcom žalovanému poskytnutý úver k ČSOB kreditnej karte s čerpaním od 15.7.2010 a dňom splatnosti vždy 15. dňa v mesiaci. Úver mohol žalovaný čerpať dňom 15.7.2010, dňom splatnosti bol vždy 15. deň v mesiaci. Dňom konečnej splatnosti úveru v zmysle podmienok pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty bol posledný deň výpovednej lehoty, kedy sa zaviazal žalovaný povinnosťou vyrovnať všetky záväzky, ktoré voči banke mu vznikli v súvislosti s používaním ČSOB kreditnej karty a čerpaním úveru. Ku dňu otvorenia úverového účtu predstavovala výška úverovej sadzby 18,90 % ročne a debetnej úrokovej sadzby 30 % ročne, s tým, že úroková sadzba v tejto výške je platná do doby, pokiaľ zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu

spôsobom podľa čl. VIII bodu 10 podmienok. RPMN cena úveru predstavovala 20,94 % za predpokladu, že úver sa považoval za vyčerpaný okamžite a v plnej výške. Zmluva sa uzatvorila na dobu neurčitú.

Z úplného výpisu účtu žalovaného zistil, že nezaplatená istina k 13.1.2014 predstavovala sumu 1.857,24 eur, nezaplatený riadny úrok sumu 488,37 eur a nezaplatený úrok z omeškania sumu 431,60 eur, čo spolu predstavuje sumu 2.777,21 eur. Súd prvého stupňa citoval ust. § 261 ods. 3, § 497, § 502 ods. 2, § 503 ods. 1, 2, 3, § 708 ods. 1, 2, § 369 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka ako aj ustanovenie § 9 ods. 2, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 3 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Žalobu považoval na základe listinných dôkazov za preukázanú a dôvodnú, preto jej v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s ustanovením § 150 ods. 1 O.s.p.. Úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania len vo výške predstavujúcej zaplatený súdny poplatok za žalobu a nepriznal mu náhradu trov za právne zastúpenie, ktoré trovy považoval za neúčelné. Poukázal tiež na zlú finančnú situáciu žalovaného, ktorého už aj nahradenie súdneho poplatku enormne finančne zaťažuje.

V zákonom stanovenej lehote podal proti výroku II. o výške splátok a III. o trovách konania žalovaný. Poukázal na svoju mimoriadne nepriaznivú sociálnu situáciu, keďže je evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný a poberá iba dávku hmotnej núdzy vo výške 180,20 eur a aj to len do 31.7.2015. Tiež je nútený využívať služby Gréckokatolíckej charity U. a býva v jej zariadení sociálnych služieb J.. Namietal, že vzhľadom na jeho momentálny príjem nie je schopný uhrádzať mesačné splátky vo výške 30 eur a tiež splácať trovy vo výške 20 eur mesačne, teda spolu 50 eur mesačne. Po odrátaní splátky dlhov vo výške 50 eur mesačne a poplatku za ubytovanie 15 eur mesačne mu na živobytie tak ostane 52 eur. Zdôraznil, že si je vedomý svojho finančnú záväzku voči žalobcovi, avšak jeho sociálna situácia je nepriaznivá už dlhšie obdobie, keďže v októbri 2011 náhle stratil zamestnanie a tak aj schopnosť splácať dlh voči žalobcovi. Navrhol znížiť výšku mesačných splátok, teda zmeniť v tomto smere rozhodnutie súdu prvého stupňa a tiež z dôvodov hodných osobitného zreteľa zmeniť rozhodnutie súdu a žalobcovi nepriznať náhradu trov konania.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 4.8.2015. Citoval ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2M Cdo 17/2009 a 5Cdo 67/2010. Uviedol, že účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech nemožno odvolaním sa na § 150 nepriznať náhradu trov konania len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodovania v určitom druhu nároku. Jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Znamená to, že samotná povinnosť platiť a s ňou súvisiaci úbytok finančných prostriedkov nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Vo vzťahu k namietaným výškam splátok žalobca vyslovil názor, že vzhľadom na výšku pohľadávky je výška splátok primeraná. Navyše žalovaný neuvádza, akú výšku splátok by považoval za primeranú, pričom aj v záujme žalovaného je čo najrýchlejšie splatiť svoj záväzok, ktorý žiadnym spôsobom nespochybnil. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku II. a III., ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z §212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V predmetnom konaní bolo nepochybne preukázané, že žalovaný je nezamestnaný a jediným jeho príjmom je dávka v hmotnej núdzy vo výške 180, 50 eur. Nemá vlastné bývanie a býva v zariadení sociálnych služieb Gréckokatolíckej charity v U., teda nedokáže si sám zabezpečiť ani základné životné potreby. Napriek tomu, že súd prvého stupňa konštatoval zlú finančnú situáciu na strane žalovaného, toto zistenie sa neodrazilo v jeho rozhodnutí. Hoci žalovaný má záväzok voči žalobcovi, jeho plnením nie je možné uprieť povinnej osobe uspokojiť si základné životné potreby. Napriek tomu, že žalovaný nenavrhol výšku splátok aká by bola primeraná pre jeho momentálnu finančnú situáciu, odvolací súd

ma za to, že splátka vo výške 20 eur je primeranou tak k výške pohľadávky, ako aj k terajšej situácii žalovaného. Preto odvolací súd zmenil výrok o splátkach tak, že splátku znížil z 30 eur na 20 eur mesačne.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo z časti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Súd prvého stupňa pri priznávaní trov konania úspešnému žalobcovi sa riadil tak ustanovením § 142 ods. 1, ako aj ustanovením § 150 ods. 1 O.s.p.. Posudzoval správne účelnosť trov konania, v dôsledku čoho nepriznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia. Odvolací súd však má za to, že u žalovaného je dôvodné nepriznanie celých trov konania vrátane súdneho poplatku, a to práve pre jeho zlú finančnú situáciu. Už len samotná náhrada súdneho poplatku by vystavila žalovaného situácii ohrozujúcej jeho zdravie a život. Na druhej strane ekonomická situácia žalobcu sa nepriznaním celej náhrady trov konania nezhorší do takej miery, žeby bola ohrozená jeho činnosť.

S poukazom na uvedené odvolací súd zmenil aj výrok o trovách konania v súlade s ust. § 220 O.s.p. a náhradu trov konania žalobcovi nepriznal v celom rozsahu.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému neboli priznané trovy odvolacieho konania, keďže tieto mu nevznikli.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.